

In memoriam Tjitse Langerveld

* Zaandam 12 mei 1923 — † De Bilt 23 november 2013

Als Tjitse 20 jaar geleden was gestorven, was er misschien nu geen Historische Kring geweest. Er waren wel meer mensen die iets in die richting wilden, maar Tjitse was de kurk waarop het kenniscentrum van de nieuwe vereniging dreef. Hij vond de lokale radio (Stilob), waarvan ik voorzitter en programmamaker was, een mooi medium om het bestaan van de kring onder de aandacht te brengen. Zo leerden we elkaar kennen tijdens een uitzending over de Historische Kring. Sympathie was er vanaf het eerste moment; ik werd zelfs nog tijdens die uitzending lid, terwijl ik in die tijd eigenlijk vond dat ik dat als journalist niet kon doen. Toen de Biltenaren eenmaal wisten dat er een Historische Kring was, kwamen al gauw allerlei aanvragen voor lezingen voor verenigingen, ambtenaren en politici, die vaak geen idee hadden wat er allemaal gebeurd was in hun gemeente. Ook particulieren deden een beroep op hem. Hij is eens maanden bezig geweest om voor een Russische mevrouw iets uit te zoeken en uiteindelijk heeft hij haar kunnen helpen. Eigenlijk – en ik denk dat ik niemand hiermee

te kort doe – was hij “mister H.K.”. Toen de onderzoekgroep eenmaal geformeerd was, werden begrippen als de ‘ontstaansgeschiedenis’ en het ‘klooster’, het ‘vrouwenklooster’ en de ‘uithoven’ gemeengoed. Tjitse maakte overal foto’s en dia’s van en tijdens de jaarlijkse tentoonstellingen werkte hij samen met de evenementencommissie aan een zo volledig mogelijk beeld. Er werd gewerkt met foto’s op rekjes die tussen glazen platen geklemd werden, een heidens karwei om binnen de kaders ook nog de onderschriften op te nemen. De tentoonstellingen werden steeds drukker bezocht en de H.K. werd een organisatie om rekening mee te houden. Op zijn eigen rustige en geïnteresseerde manier ging hij door met het verzamelen en doorgeven van informatie. Hoe kon het toch dat een medewerker van het KNMI zo’n belangstelling voor de plaatselijke geschiedenis had? Bij die vraag haalde hij zijn schouders op; hij vond dat belangstelling voor je woonplaats heel normaal was. Dat hij daarin een beetje doorschoot, vond hij maar bijzaak. Zijn vrouw Jo zou eens

Tjitse Langerveld.

geroepen hebben: “Moet je nu alweer naar die kring. Je bent geen avond thuis.” Het was echter nooit een groot probleem, heb ik begrepen. Velen wisten niet dat Tjitse ook nog een gezin had. Hij had twee dochters, schoonzonen en kleinkinderen. Soms kon hij opeens erg trots iets over hen vertellen. Zo werd het beeld compleet.

We merkten de laatste jaren wel – zeker na het overlijden van Jo – dat zijn energie wat terugliep. Geen wonder, niemand realiseerde zich hoe oud hij al was. Hij veranderde namelijk nauwelijks. Samen namen we op 14 april 2009 afscheid van het bestuur van de vereniging. En hoewel we het niet wilden, liep het contact toch terug. Zijn dochters hadden de verzorging op zich genomen en hij leek gelukkig en blij met het vaker zien van zijn familieleden, die nu nog belangrijker voor hem waren.

Drie maanden geleden zocht ik hem op in Weltevreden waar hij in een rustige kamer uit het raam keek, nog precies de Tjitse van altijd. Net zo flegmatisch, kalm en rustig, maar wel veel magerder, overzag hij zijn leven. Hij vond het leuk dat 900 jaar De Bilt uiteindelijk gevierd werd mede door de kennis die via hem en de H.K. gemeengoed was geworden. Zijn collectie had hij inmiddels aan de Kring geschonken en het leven bestond uit zitten, eten en wachten op dat waarvan we beiden wisten dat het onvermijdelijk was: het einde. En opeens lag daar die kaart. Met zijn overlijden is voor velen een stuk geschiedenis afgesloten. Er worden geen diavoorstellingen meer gehouden. Internet is overal, alles is openbaar. Tjitse heeft op zijn eigen, unieke wijze, ons allemaal geraakt en wij zijn door zijn overlijden wat armer geworden. Wij wensen de familie veel troost met alle mooie en lieve herinneringen aan Tjitse.

José Cladder-Stinkens,
Oud-voorzitter Historische Kring.